

Grupp 7

FCI-nummer 120

Originalstandard 2001-03-13

FCI-Standard 2001-04-02; engelska

SKKs Standardkommitté 2002-10-30

IRLÄNSDK RÖD SETTER

(Irish Red Setter)

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub

Hundarættarfélag Íslands

Norsk Kennel Klub

Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för
IRLÄNSK RÖD SETTER

Ursprungsland/ hemland:	Irland
Användningsområde:	Jakt- och familjehund
FCI-Klassifikation:	Grupp 7, sektion 2 Med arbetsprov.
Bakgrund/ändamål:	Irländsk röd setter utvecklades på Irland för att vara en arbetande jakthund. Rasen härstammar från den irländska röda och vita settern kombinerad med en okänd enfärgat röd hund och hade en klart identifierbar rastyp redan på 1700-talet. The Irish Red Setter Club grundades 1882 för att främja rasen. Klubben publicerade rasstandarden 1886 och har alltsedan dess arrangerat jaktprov och utställningar. 1998 publicerade klubben en text om rasens typiska arbetssätt som tillsammans med rasstandarden utgör en beskrivning av rasens fysiska form och jaktduglighet. Med tiden har irländsk röd setter utvecklats till en hårdig, frisk och intelligent hund, som kännetecknas av utomordentlig arbetsförmåga och stor uthållighet.
Helhetsintryck:	Irländsk röd setter skall utstråla snabbhet och styrka och vara av hög kvalitet. Uttrycket skall vara vänligt. Helheten skall vara balanserad och proportionerlig
Uppförande/karaktär:	Irländsk röd setter är intensiv, intelligent, energisk, tillgiven och lojal.
Huvud:	Huvudet skall vara långt och torrt. Det får inte vara grovt mellan öronen. Nos- och skallparti skall vara lika långa, med parallella plan.
Skallparti	Skallen skall vara oval från öra till öra med gott om plats för hjärnan. Nackknölen skall vara väl markerad. Ögonbrynsbågarna skall vara markerade.
Stop	Stopet skall vara tydligt markerat.
Nostryffel	Nostryffeln skall vara mörkt mahognyfärgad, mörkt valnötsfärgad eller svart. Näsborrharna skall vara vida.

Nosparti	Nospartiet skall vara måttligt djupt och tämligen tvärt avslutat. Det skall vara långt från stop till nostipp.
Läppar	Läpparna får inte vara för hängande.
Käkar/Tänder	Käkarna skall vara nästan lika långa. Bettet skall vara saxbett.
Ögon	Ögonen skall vara mörkt hasselnötsfärgade eller mörkbruna. De skall inte vara för stora.
Öron	Öronen skall vara medelstora, ansatta lågt och långt bak på huvudet. De skall vara tunna och hänga i ett mjukt veck tätt intill huvudet.
Hals:	Halsen skall vara medellång, lätt välvd, mycket muskulös men inte grov, och utan tendens till lös halshud.
Kropp:	Kroppen skall vara i proportion till storleken.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara djup och framifrån sett tämligen smal. Revbenen skall vara väl välvda och ge gott utrymme för lungorna.
Ländparti	Ländpartiet skall vara muskulöst och lätt välvt.
Svans	Svansen skall vara medellång, i proportion till kroppsstorleken. Den skall vara tämligen lågt ansatt, kraftig vid roten och gradvis avsmalnande mot den tunna svansspetsen. Svansen skall bäras i höjd med eller under rygglinjen.
Extremiteter:	
Framställ:	
Skulderblad	Skulderbladen skall vara torra, långa och väl tillbakalagda.
Armbåge	Armbågarna skall vara fria och placerade i jämnhöjd med bröst-korgen. De skall varken vara inåt- eller utåtvridna.
Underarm	Underarmarna skall vara raka och seniga med god benstomme.
Framtassar	Framtassarna skall vara små och mycket fasta. Tårna skall vara starka, välvda och tätt slutna.
Bakställ:	Bakstället skall vara brett och kraftfullt. Bakbenen skall vara långa och muskulösa från höft till has med korta, starka mellanfötter.

Knäled	Knälederna skall vara väl vinklade.
Has	Hasorna skall varken vara inåt- eller utåtvidna.
Baktassar	Baktassar, se framtassar.
Rörelser:	Rörelserna skall vara fria, flytande och vägvinnande; huvudet skall bäras högt. Frambenen skall ha god räckvidd framåt men föras lågt. Bakbensrörelserna skall vara jämna med kraftfullt påskjut. Korsande eller vevande rörelser accepteras ej.
Päls:	
Pälsstruktur	Pälsen skall vara kort och fin på huvudet, framsidan av benen och på örönspetsarna. På andra delar av kroppen och benen skall pälsen vara måttligt lång, slätt åtliggande och så fri som möjligt från lockar och vågor. Behängen på öröns övre del skall vara långa och silkiga. Fanorna på fram- och bakbenens baksidor skall vara långa och ha fin struktur. Den tämligen rikliga behåringen på buken kan bilda behäng som får nå upp till och bilda kräs på bröstet och strupen. Tassarna skall ha riklig behåring mellan tårna. Svansen skall ha måttligt lång fana, som gradvis avtar i längd mot svansspetsen. Alla behäng skall vara raka och åtliggande.
Färg	Pälsfärgen skall vara varmt kastanjeröd utan inslag av svart. Vita tecken på bröstet, strupen och tårna eller en liten stjärna i pannan eller ett smalt streck eller blås på nosen eller i ansiktet är inte diskvalificerande.
Storlek/vikt:	
Mankhöjd	Hanhund 58 - 67 cm Tik 55 - 62 cm
Fel:	Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.
Nota bene:	Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.
Testiklar:	Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben
163 85 SPÅNGA

Besöksadress Rinkebysvången 70
Telefon 08-795 30 00 Telefax 08-795 30 40
Webbplats www.skk.se

Telefon Informationsavdelningen 08-795 30 30
E-post Informationsavdelningen info@skk.se

E-post Standardkommittén standk@skk.se

SVENSKA KENNELKLUBBEN
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION